

Breu història del Bosc de Poblet

El Bosc de Poblet és anomenat així pel monestir cistercenc, que fou fundat al segle XII en unes terres donades per Ramon Berenguer IV als monjos de l'orde del Císter. L'indret on es bastí l'actual monestir era conegut com *hortus populeti*, lloc d'horta rodejada d'un bosc de *populus* (àlbers probablement) i d'aquest nom va venir Poblet.

Amb la fundació del monestir, els monjos van començar l'aprofitament racional del bosc i van construir-hi diferents granges. Algunes encara hi són avui. El bosc va ser assolat per aprofitaments irracionals (a això hi contribuï la Primera Guerra Carlina) després de la Desamortització de 1835, es dissolgué la Comunitat del Císter i els terrenys passaren a mans de l'Estat (en aquells temps es van vendre alguns enclavaments).

Posteriorment, el Bosc de Poblet s'incloué al catàleg de forests exceptuades de la Desamortització. El 1903 s'aprovà el partionament i la repoblació de les zones desforestades. Les cases forestals de la Pena, del Tillar i la de Castellfollit són d'aquella Època.

(Text de www.parcscatalunya.net)

A. Boquè i J. Salafranca (maig 2004)
Fotografies i traçat cartogràfic: J. Salafranca
Mapa Comarcal de la Conca de Barberà de l'ICC

AGRAIMENTS:

A **Rafel Obis i Corts**, *veí de Prades, per la seva inestimable ajuda i suport a la trobada de topònims i indrets, havent recorregut amb nosaltres el traçat donant-nos detalls de caire personal.*

A **Antón Vallvey i Sanromà**, *director del Paratge Natural d'Interès Nacional de Poblet, pel seu suport cartogràfic i per les facilitats donades per a conèixer l'indret.*

ITINERARI: Camí de les forquetes - Coll del bosc - Font del mas del Pagès - Serra Alta - Camí forestal del Tillar - Serra Llarga - Mola dels quatre Termes - Coll de la Caldereta - Plans del Pagès - Camí de Prades a Montblanc - Prades

Aquest recorregut fa prop de vint-i-cinc quilòmetres amb un desnivell màxim de 250 metres i acumulat d'uns 640 metres. El paisatge és feréstec i el traçat discorre en la part baixa, per la pista forestal de la Reserva Natural del Tillar. Pot escurçar-se en 3,5 quilòmetres deixant de fer el circuit des del Coll de la Caldereta que passa per la Mola d'Estat i torna al mateix coll. Tenim aigua a la font de la Plaça Major de Prades, a la font de la Mina de l'Obis, a la font del Mas del Pagès i a la bassa nova del Celestino. Cal portar aigua, bon calçat, força ganes de caminar, àpats per tot el dia i capelina per si plou.

Grup Excursionista del Camp de Tarragona

Grup Excursionista del Camp de Tarragona

Iniciem l'excursió a la bàscula on comença el camí de les Forquetes, pista ampla a l'esquerra marcada amb senyals de PR. Als aproximadament deu minuts som al coll del mateix nom i un quilòmetre després trobem una bifurcació a l'esquerra. Seguim rectes per la ampla pista fins arribar a una cruïlla que seguim per la dreta i assolir el coll del Bosc on trobarem per la nostra dreta el camí del Colomer (GR-171) que puja al Tossal per una senda a pocs metres del coll i a la nostra esquerra, assenyalat per un pal indicador, el PR-86 que baixa pel Barranc del Tillar. Al front, la pista continua cap a la mina de l'Obis, que queda a la nostra dreta amb la seua font a tres minuts del coll. Seguim pujant i als 200 m des de la font, trobem un pal indicador que ens indica la direcció al Tossal de la Baltasana i la de la Cova del Pere.

La casa forestal del Tillar

Seguim rectes pel tallafocs, deixant als pocs minuts a la nostra dreta la desviació cap a la Cova (variant del GR) i seguint les senyals blanques i roges per l'ample tallafocs durant uns quinze minuts fins arribar a la font del Mas d'en Pagès que queda a l'esquerra del camí. Des de la font, cal seguir la pista durant tres-

cents metres, girar a l'esquerra per un terreny llaurat del bosc on hi havia una pista forestal que caldrà retrobar per un traçat molt imprecís durant uns dos-cents metres orientant-se cap a l'esquerra fins una senda ben fressada que ja ens portarà per la carena de tota la Serra Alta, davallant al llarg de poc més de dos quilòmetres i passant primer per el marcat Coll del Lima pujant al Serret de la Pedrera. Quasi al final, tenim el Collet de les Vinyes del que baixarem cap a la pista, rodejant un tallat del terreny per la dreta, per un sender que té barreres de troncs lligats a barretes de ferro clavades al terra. En xafar la pista de la

amb un pal indicador al damunt que és una cisterna que té l'aixeta per la part plana de l'esquerra. Per la dreta, cap al fons del Planet seguint les marques del GR trobem altre pal indicador i a l'esquerra una escletxa grimpaire que als pocs metres ens fa passar pel Coll de la Cova Fumada, una cova que es pot visitar pujant per la bifurcació de l'esquerra del camí arribant-hi en tres minuts. Seguint per davant d'una gran roca que té el pal indicador del Coll, la senda comença a davallar fins abocar per la bifurcació a la pista, a prop del Coll de la Caldereta, per on passarem abans. De Coll a Coll, un sis-cents metres amb un desnivell de setanta. Seguim al front el sender marcat, deixant ara a la nostra dreta el pujador del Coll de la Caldereta que s'inicia vora el Racó dels Avellaners, arran de la pista de la Reserva Natural del Tillar. El camí puja, passant uns petits sifons que dificulten més la pujada i tornant a baixar fins el Coll dels costers del Perroi. De coll a Coll hem fet un quilòmetre aproximadament. A ma dreta del pal indicador del Coll hi ha una senda que puja pel Racó dels Avellaners. Ara el camí torna a ser costerut salvant un desnivell de seixanta metres fins el Coll de la Font del Dinerat i durant un quilòmetre i dos-cents metres aproximadament. Seguim la pista, i passem per l'antiga bassa i font del Celestino que queden a l'esquerra del camí. Pocs minuts després i a la dreta veiem les runes del Mas del Celestino o Mas de l'Espasa i als cinc minuts arribem al Collet de l'era de l'Espasa. El camí davalla suaument durant uns nou-cents metres travessant a gual el Barranc dels Bassots que ara queda a la nostra esquerra i trobant a la mateixa ma i a uns cinc minuts, un gual que ens duria al Coll del Serafí. Seguim rectes per la pista i als cinc-cents metres trobem a la dreta la gran bassa i per l'esquerra, el camí antic a Montblanc que després de quilòmetre i mig ens farà entrar en Prades per la Creu de Montblanc. Seguint el carrer uns tres-cents metres arribem a la Creu del Portal i a la Plaça Major on donem per acabada l'excursió.

uns set-cents metres, passant el gual del Racó dels Avellaners que dona l'origen al Barranc de Castellfollit. Seguint la pista per la vessant dretana del barranc i durant uns dos-cents metres, en un gir que fa a la dreta, veiem una entrada de senda que puja molt pendent i erosionada, amb abundants marques de color verd. Pugem a un petit replà i situem el camí que es veu molt evident. Seguint el traçat d'aquesta senda, creuem un torrent i seguim el camí per la dreta d'una bifurcació pujant amb zig-zagues fins arribar al Coll de la Caldereta. La pujada fa uns nou-cents metres i supera els cent trenta de desnivell. En el sentit

que hem arribat al coll, per l'esquerra hi ha la pista que hem de seguir, deixant el GR que puja per una senda a la dreta al cap d'uns cent metres. Seguim la pista per un bosc feréstec durant prop d'uns dos quilòmetres des del Coll, arribant al Clot del Llop on tenim un sòlid i artístic pal indicador amb una capelleta de la Mare de Déu de Misericòrdia. Segons

La Serra Alta i la Conca de Barberà

hem arribat, per l'esquerra aniríem al l'era de la Guineu, el coll de la Mola i Rojals. Al front una pista ens conduiria als Cogullons i per la dreta, el camí que seguim fins a la Taula dels Quatre Termes a uns vuit-cents metres del Clot. Seguint el camí ample del tallafocs assolim en uns cinc minuts l'entrada del Planet de la Mola, un lloc encisador de roques velles i erosionades de formes arrodonides que adornen un petit prat i des de les que es pot albirar una fantàstica panoràmica de la vall del Brugent, la serra de l'Embestida i els Plans dels Motllats, així com la propera Mola de Roquerola i per la dreta, abruptes barrancs que aboquen les aigües a la petita vall coronada per l'emblemàtica roca de lo Picorandan i al mig de la que hi ha el turonet que sustenta el poble de Capafonts. Al front de l'entrada al Planet, hi ha una roca

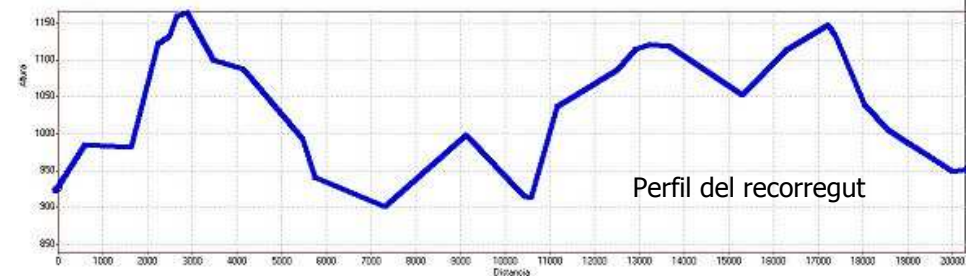

Grup Excursionista del Camp de Tarragona

Reserva Natural del Tillar, la seguim per la dreta i a cent metres escassos hi trobem també a la dreta una caseta que fa de refugi.

La pista del Tillar, fermament construïda i cuidada comença el seu tram protegit al Xalet forestal del Tillar i acaba a la Casa forestal de Castellfollit. Presenta un traçat molt còmode i en alguns indrets fins i tot, una tova catifa d'herba. Els guals empedrats mantenen el nivell, són sòlids i estan ben conservats. Les vistes de l'alzinar i els barrancs son esplèndides al llarg del seu traçat, destacant les grans taques de verd més clar que indiquen la presència de rouredes. Abunden en aquest bosc, els til·lers.

A prop de dos quilòmetres de la caseta, arribem al còrrec del Mas d'En Pagès que creuem per un ample gual i que s'aiguabarreja aigües avall amb el Barranc de Saucà que trobarem uns cinc minuts després. Aquest aiguabarreig dona origen al Barranc dels Torners, el gran solc que estem rodant des

de la caseta que vérem a poc de baixar a la pista fins que arribem a la propera a uns dos quilòmetres i mig des del gual del còrrec del Mas d'En Pagès i coneguda com Refugi de l'era dels Noguers. Seguim vorejant el gran solc per la seva vessant dretana. Si mirem cap amunt vorem un gran rocam encinglerat anomenat els Roquers d'Encaix. El sentit de la marxa que descrivim fa que el camí pugi suaument passant dos guals més fins arribar a aquest últim refugi que queda al mig del tallafocs i per tant a la carena de la coneguda com la Serra Llarga. Ara toca davallar seguint la pista, al principi suaument i al cap d'un quilòmetre aproximadament en pendent més pronunciat durant

Grup Excursionista del Camp de Tarragona

Mapa, traçat i quadre de topònims del recorregut pel Bosc de Poblet

